

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 792/25
21.2.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ирене Трифуновић Радуловић, председника већа, Иде Никитовић и Марине Бркић, у парници тужиле АА, из .., чији је пуномоћник Ана Планинчић, адвокат из Београда, ул. Бирчанинова бр. 8/2, адреса за прије писмена поштански фах 439, пошта Савска 2, Београд, против туженог ББ, из ..., чији је пуномоћник Ненад Вуковић, адвокат из Београда, ул. Немањина бр. 4/1, ради поништаја завештања, одлучујући о жалби тужиле, изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду П 1696/24 од 01.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 21.2.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиле и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Трећег основног суда у Београду П 1696/24 од 01.07.2024. године у ставу првом и другом изреке.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 1696/24 од 01.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи завештање сачињено од стране пок. ВВ од 23.08.2002. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженом надокнади трошкове поступка у износу од 193.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности па до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев за камату на досуђени износ трошкова почев од дана пресуђења до дана исплате.

Против наведене пресуде, тужилца је благовремено изјавила жалбу из свих законских разлога, побијајући је у ставу првом и другом изреке како то произилази из

навода жалбе. Трошкове другостепеног поступка је тражила и определила.

Тужени је поднео одговор на жалбу тужиље. Трошкове другостепеног поступка је тражио и определио.

Испитујући правилност првостепене пресуде, у складу са одредбом члана 372 Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 125/04 и 111/09), који се примењује сходно члану 506 став 1 сада важећег ЗПП, другостепени суд је нашао да је жалба неоснована.

У спроведеном поступку, првостепени суд није учинио ниједну од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 361 став 2 тачке 1, 2, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, ни ону из тачке 12 истог става, на коју се неосновано указује изјављеном жалбом, јер пресуда садржи јасне и непротивречне разлоге о свим битним чињеницама.

Према утврђеном чињеничном стању, сада пок. ВВ је дана 23.08.2002. године, сачинила писмено завештање пред сведоцима, које је проглашено на рочишту одржаном дана 08.04.2003. године пред Трећим основним судом у Београду, којим је располагала својим једноипособан станом у ул. ... и такстативно набројаним покретним стварима, у корист ББ, овде туженог. Уз завештање је приложен и извештај специјалисте медицинске психологије и сталног судског вештака Наде Јанковић од 23.08.2002. године, да ВВ лако успоставља контакт и исти одржава иако постоји оштећење слуха, да је свесна, оријентисана у свим правцима, да реално процењује себе и властите способности, да исправно интерпретира намере других као и властите, што значи да су јој перцепција и расуђивање очувани, те да пажњу добро одржава, да јој памћење није оштећено, те да садржина тестаментa произлази из договора са пок. супругом и вођења логичним мотивима да обезбеди негу и бригу за себе и слободно управља својом вољом. Тужилца је са пок. ВВ имала закључен Уговор о поклону Ов 483/00 од 30.06.2000. године, који је за предмет имао стан из завештања. Ради раскида тог уговора, сада пок. ВВ је дана 24.05.2002. године поднела тужбу против овде тужиље, а који поступак је окончан правноснажном пресудом Трећег основног суда у Београду П 32767/13 од 11.10.2018. године, којом је Уговор о поклону раскинут због грубе неблагодарности овде тужиље, као поклонопримца.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је позивајући се на одредбе члана 85 и 155 Закона о наслеђивању, те одредбе о о терету доказивања одбио тужбени захтев налазећи да тужилца није доказала основ тужбеног захтева јер није доставила ниједан доказ у прилог својих тврдњи да је писмено завештање закључено противно добрим обичајима, као ни доказе о томе да постоји било који други услов за поништај завештања који је прописан у Закону о наслеђивању.

Закључак постепеног суда да оспорено завештање није ништаво, прецизније, да његова садржина није противна добрим обичајима, како то тужилца тврди, при том ни принудним прописима и јавном поретку сходно члану 155 Закона о наслеђивању, заснован је на правилно и потпуно утврђеном чињеничном стању и за такав свој закључак првостепени суд је дао јасне и ваљане разлоге које је као правилне прихватио и овај суд.

Правилност наведеног закључка није доведена у сумњу жалбеним наводима којим се пре свега указује на несавесно поступање оставиље приликом сачињавања завештања у корист туженог, а с позивом на чињеницу да је оставиља знала, односно могла знати да располаже имовином којом је већ располагала уговором о поклону у корист тужиље. Ово стога што је Уговор о поклону раскинут и не може производити правна дејства, па се ни тужиља са успехом на то располагање не може позивати нити пак савесност, односно несавесност оставиље у погледу тог располагања, са успехом истицати као разлог за ништавост завештања, већ евентуално само као основ за накнаду штете.

Поред тога, имајући у виду чињеничне наводе тужбе и у прилог тих навода достављене доказе, правилно је првостепени суд, применом правила о терету доказивања, закључио да у конкретном случају не постоје ни разлози за рушљивост завештања. Наиме, разлози за поништај завештања због рушљивости предвиђени су одредбама члана 164-168 Закон о наслеђивању (због завештајне неспособности, мана завештаоачеве воље и повреде облика завештања), на те разлоге тужиља ни једним наводом не указује, а на њих суд не пази по службеној дужности.

Приликом одлучивања другостепени суд је имао у виду и остале жалбене наводе туженог које није посебно образлагао на основу овлашћења из члана 382 став 1 ЗПП.

Правилна је и у складу са одредбом члана 149 став 1 ЗПП и одлука о трошковима поступка, који су правилно досуђени и обрачунати у складу са АТ према вредности предмета спора, са припадајућом каматом у складу са одредбом члана 277 став 1 и 324 Закона о облигационим односима.

Са изнетих разлога, на основу одредбе члана 375 ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Председник већа-судија
Ирена Трифуновић Радуловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић